

Výdech z Katakomb

VRŠOVICKÝ SBOR
Československé církve
evangelické

Zveme vás do klubu Výdech i do evangelického sboru ve Vršovících

Kolem stolu ve Výdechu

Co se mnou hýbe? (2)

Volba staršovstva (2)

Editorial (3)

Neděle díkčinění
11. října – (staro)nová
tradice (5)

Zašívárna,
aneb čas ve Výdechu
pro cokoli (6)

Výstava na stromech –
– pěstování kakaa (6)

Co má Bůh společného
s dělohou?

Co tím sakra myslíte?!
– první díl populární
teologie pro všechny (7)

„Skrz výlohu“ (8)

The Shape of Your
Absence (8)

Co se dělo ve Výdechu
a sboru? (10)

Biblické texty a dnešek (11)

Knižní mls: Hynek Čapka:
Neviditelné kořeny (12)

**Říjen
2026**

Tu svobodu nám vydobyl Kristus. Stůjte proto pevně a nedejte si
na sebe znovu vložít otrocké jho.

Galatským 5,1

Co se mnou hýbe?

Co když mi soucit zkomplikuje život?

Nehemiáš jako číšník perského krále Artaxerxe I. (Francouzská Bible, c. 1280–1300)

Jeden starý biblický příběh vypráví o chlapíkovi jménem Nehemjáš. Když se jeho krajané mohli po několika staletích exilu konečně vrátit zpátky do vlasti, on zůstal v cizině. Už to pro něj vlastně cizina nebyla – měl dobrou práci, bezpečí a blízko ke králi. Pak se ale dozvěděl, že jeho krajané žijí v troskách. Hradby i brány pobořené, život bez jistot v sutinách. Něco se v něm hnulo – už nemohl pokrčit rameny. Jejich bolest se stala jeho bolestí.

To je zvláštní síla soucitu: bere nám pohodlný odstup. Dokud je cizí utrpení

jen zprávou na obrazovce, můžeme ho odložit. Ale když si slova druhých skutečně vezmeme k srdci, něco se mění. Kromě pocitu, že je něco špatně, se taky opatrně začneme ptát: „A co s tím můžu udělat já?“

Nehemjáš se v tom příběhu za své krajany pár měsíců modlí. Jeho modlitba nezpůsobí zázrak. Nezmění svět kolem něj – změní ale jej samotného. Uvědomí si, že právě on má možnost něco udělat. Je totiž královským číšníkem – má díky tomu přístup ke králi. A tak se odhodlá mu říct: „Chci jít do vlasti svých předků a opravit to, co je zničené.“ I král se slituje (empatie na druhou!) a dá mu stavební materiál i doprovod. A nakonec... no, to si můžete přechíst sami, ale abych vás nenapínal – povede se jim to. Hradby i důstojnost obyvatel jsou obnoveny.

I takhle může začít velká změna: když si dovolíme, aby se bolest druhých dotkla našeho srdce. Protože soucit není konečná stanice. Je to začátek nové cesty.

Tak bacha: až si budete příště říkat „tohle mě štve“ nebo „tohle mě fakt mrzí“, vzpomeňte si. Možná že i v tom je volání, na které můžeme odpovědět.

Výluh z kázání 27. 9., Jordan Tomeš.

Volba staršovstva

V neděli 11. října po bohoslužbách budeme volit nové staršovstvo sboru. Staršovstvo rozhoduje o důležitých otázkách života sboru, pečuje o jeho členy, připravuje program bohoslužeb a dalších aktivit a zastupuje sbor navenek. Jeho úkolem je vést sbor tak, aby naplňoval své poslání a byl otevřeným společenstvím pro své členy i veřejnost. Rádi bychom představili ty, které a kteří jsou ochotné a ochotní do staršovstva kandidovat. Požádali jsme je, aby se stručně sami představili.

Hanka Gerner

Jsem psycholožka a psychoterapeutka, máma dvou dětí. Do Vršovického sboru jsem chodila od narození, po confirmaci jsem měla dlouhou pauzu a vrátila jsem se zase až s dětmi. Baví mě chodit v přírodě a poznávat nové věci.

Staršovstvo bude tedy také novinka, počítám, že jednou za měsíc sejdem, přibližně jednou za měsíc a kousek budu mít službu a ještě budu mít na starosti nějaký resort, asi sborovou dovolenou.

Tom Hejda

Kdo jsem a co mě baví?

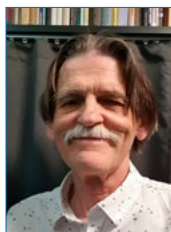
Mimo církev jsem manažer v mezinárodní IT firmě, a také skaut (a trochu i skautský vedoucí). Ve sboru mne nejčastěji potkáte na bohoslužbách, s šálkem kávy a u varhan. Kromě hudby mě baví i moje rodina se 2 dětmi, a když si od ní potřebuju odpočinout, jdu něco kutit a vyrábět.

Být ve staršovstvu mi tak nějak dává smysl jako způsob, jak ovlivnit dění ve sboru a svou trochou přispět i jinak než od varhan.

Michael Otrísál

Syn faráře, narozený u ikonického kostela na Hrubé (dnes Velké) Lhotě, který se posléze stal také farářem, a to shodou okolností právě v tomto utěšeném vršovickém sboru. Vždy puzen uměním a tím filmovým zvláště, neodolal po šestnácti letech vršovického farářování pokušení spojit své dvě vášně teologii a film do vytváření nové vzniklé redakce náboženského vysílání v Československé a pak i České televizi, kam byl nominován Ekumenickou radou církví. Televizních dvacet čtyři let završil v roce 2014 odchodem do důchodu, s jehož pravidelným finančním krytím může i nadále rozvíjet přichylnost k filmařině spoluprací s televizí Noe.

/ Editorial

Budou volby. Na billboardech čteme jednoduchá hesla. Některá se nám pokoušejí namluvit, že se složitě věci dají vyřešit snadno a rychle. Žijeme v tak hektickém světě (zejména v Praze), až si marketéři uvědomili, že víc než „snadno a rychle“ nejsme schopni vstřebávat. A tak je tu soutěž stran a hnutí, které nás nechtějí (zřejmě raději) o něčem přesvědčit, ale spíš se trefit do našeho vkusu. Běžte volit a zkuste si na volby udělat čas. Možná, že se vám zatočí hlava, když zjistíte, jak je to plytké, ale občas najdete něco hlubšího. Nevzdávat to!

I ve sboru máme volby. U nás se nikdo nepředhání. Takže cílová rovinka je zatím klidná, ale běžci se blíží. Potřebovali bychom ještě dva. Bylo by to krásné! Když nebudou, máme plán! Ti, co do toho jdou, napsali skvělá představení a patří jim velký dík! Mám z toho radost a dobrou naději. Bude to pestrý a schopný tým! Radost s ním pracovat.

Začal jsem hesla a heslo na říjen od Jednoty bratrské patří k těm, které jdou na hloubku. Máme stát pevně. Teprve, když se člověk pořádně postaví a má možnost se rozhlédnout, může zahlédnout možnosti své i ty okolo. Nemáme na sebe „znovu vložit otrocké jho“. Nemáme se stát těmi, kdo si nechají namluvit, že to jde od desíti k pěti. Ne, jde to od lidského k Božímu království. Máme vědět, že je tu svoboda, kterou nevybojovaly žádné armády, ale Kristus, který nás právě touhle silou obdarovává. Vamos Kristus! A nový staršovstvo taky!

Ani talár dosud na hřebík nepověsil a občas ho provětrává službou ve sborech naší církve. Jako nenápadný životní kamikadze se nechal ještě přemluvit k dalšímu působení ve staršovstvu sboru, jehož je už utěšených padesát let členem. Vědom si toho, že staršovstvo by se nemělo stát „senilstvem“, je jeho současné angažmá opravdu posledním, se snad smysluplnou nabídkou uchování jádra vnitřní identity sboru, který se jinak samozřejmě měnit musí, protože je živým organismem, v němž se slovo Boží má stávat Božím oslovením.

Eliška Provazníková

Kdo jsem? Co mě baví?

Matějova až existenciální otázka „kdo jsem“ mi do WhatsAppu dorazila právě ve chvíli, kdy jsem byla kouzelnice, která vaří lektvar z žabích žaludků pro děti.

Možná by se mohlo zdát, že to byl pouhý excés z mé běžné existence, ale vlastně to do ní příznačně zapadá. V současnosti jsem v hlavní roli máma tří malých dětí a docela si to užívám. (Tedy až na chvíle, kdy si to zrovna neužívám.) Ráda řeším různé problémy typu jakými běžnými domácími surovinami nahradit žabi žaludky a tak podobně. Baví mě proces objevování a poznávání a baví mě je zprostředkovávat dál. Takže ve své předškolánské roli jsem byla učitelka chemie a biologie. Ráda chodím do přírody a koukám skrz koruny stromů na oblohu. To bývá chvíle, kdy cítím, že nemám žádnou roli a jenom z milosti jsem Božím dítětem.

Co si myslím, že mě ve staršovstvu čeká?

Očekávám, že bych se podílela na udržení chodu sboru a snad i jeho rozvoji v týmu prima lidí.

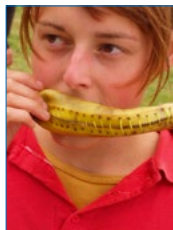
Ondřej Rada,

ak. malíř, 52 let, ženatý, 2 děti. Povaha – nejspíš něco jako melancholický cholerik s občasným úsměvem (a vousem) na líci. Kromě svého malování pořádá kurzy malování. Ve Vršovickém sboru „odjakživa“; pokřtěn tamtéž v 6 letech, ve staršovstvu kontinuálně 4 období (tedy „pamětník“, ovšem s krátkou pamětí :-). Nové staršovstvo čeká především volba nového pastýře sboru, což introvertní pamětník vnímá jako velmi podstatný bod, protože by chtěl, aby se zachovala rodinná a přátelsky otevřená atmosféra sboru. Mimo sbor volně působí v chlap-ském (ekumenickém) hnutí *Chlapci.cz*

Anežka Šilarová

Jsem Anežka. Pracuju jako produkční v Amnesty International. Dost mě baví chodit na vandry a zpívat dlouho do noci. A taky hrát s kapelou. Ve staršovstvu nás, doufám, čeká nějaký dobrý dobrodružství.

Marika Vojtíšková

Kdo jsem?

V tuto chvíli především mamá a mamú, jak mě titulují mé dvě děti. Asi jste mě potkali jako pastorační pracovníci. A pracovně původem i trochou vzdělání jsem z oblasti speciální pedagogiky. Členem sboru nejsem dlouho. Ráda objevuju, ať už nacházením nových přírodních končin, nebo rozvíjením nových projektů (třeba Výdechu).

Co myslím, že budu dělat?

Poprvé jsem říkala že třeba psaní zápisu ze staršovstva. Teď to co bude potřeba. (I ty služby a tentokrát nezapomenu modlitbu Páně během přímluvných modliteb :-).

Tomáš Vokatý

Jsem 48 let mlád a mojí obživou je reklamní grafika. Mám dvě děti, které se, jak doufám, také cítí ve sboru doma. Do vršovického sboru mě přivedli Maruška a Jirka Ortovi. V posledních letech se snažím být hodně v pohybu, cestuji, běhám na běžkách, cvičím capoeiru (ale také chodím do sboru méně, než bych si přál).

Kurátorem jsem už dlouhých 18 let a pomalu vyhlížím někoho, komu bych to pomyslné veslo předal. Pravidelně vedu jednání staršovstva, společně s Matějem a Tomášem Jelínkem se podílím na nutné administrativě a hlavně se snažím ve sboru být užívat si to skvělé společenství, které ve Vršovcích máme!

Hedvika Starobová (náhradnice)

Jsem studentka prvního ročníku Přírodovědecké fakulty, s čímž se poji několik mých zájmů. Mám ráda biologii a přírodu, kam ráda chodím na procházky. Také mě baví čtení a kreslení.

Myslím, že ve staršovstvu budu mít možnost nahlédnout do fungování našeho sboru a snad s ním i pomoci.

Denis Freitas Lopes (náhradník)

Momentálně jsem pracující student a svůj volný čas nejraději trávím s rodinou, Loydem a přáteli. Když je příležitost, rád vyrážím na Moravu za dobrým vínem, sjiždím řeky nebo cestuji do zahraničí (Občas i sportuji haha). Ve staršovstvu jsem pak nejvíce zvědavý na průnik různých generací a naši vzájemnou otevřenost, na případnou spolupráci se těším.

Neděle díkčinění

**11. října - (staro)
nová tradice**

Oběd a moštování ve Výdechu

Loni jsme se zkusili zahájit (staro) novou tradici. Oběd na neděli díkčinění. Tradice znamená, že se něco předává. Předáváme z generace na generaci. Vnímáme sebe sama v nějakém proudu času, prostoru, ale také v konkrétních vztazích. Začíná to rodinou, končí uvědoměním si, že k něčemu většímu než jsem já patřím a nějak to také spolu-tvořím. Myslím, že tohle by mohlo být téma našeho díkčinění 11. října.

Víkend bude volební, v „komunále“ i v prostředí našeho sboru. V neděli totiž chceme v Tulské zvolit nové staršovstvo. O kus dál, o chvilku později pak společně jíst. Podaří-li se sehnat jablka, tak pak i moštovat. Sáhnout si na plody země.

Co se bude jíst a kdo to připraví?

Loni vařili naši konfirmandi a povedlo se jim to moc. Letos bychom rádi požádali nás ostatní, přineste něco dobrého. Slaného, sladkého. Salátem nikdo nikoho neurazí. Může být těstovinový a může být zeleninový. Fantazii meze neklademe. Byl by krásný i zákusek.

Sháníme jablka!

Letos v nížinách úroda jablek není veliká. Pokud ale máte nějaké zdroje, přineste pár jablek. Není nad to ochutnat čerstvý mošt. Moštovadla zajištěna.

Oslavme díkčiněním Boží stvoření, sborové společenství, prostě to, co je a v čem žijeme.

Matěj Opočenský

Zašívárna,

aneb čas ve Výdechu pro cokoli

Útulné místo, kde si dáte rande s kamarádkami, aby vám konečně řekly, jak ušít límeček na košili. S klukama slepíte píchle duše, vyplníte lejstra. Přijdete si potrénovat novou písničku na kytáru nebo jen tak posedíte u kafe a necháte se inspirovat cvrkotem

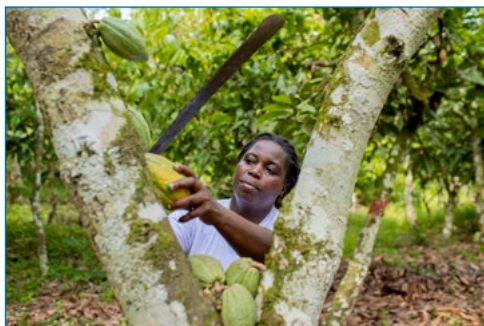
okolo. To by mohla být naše Zašívárna. Jste srdečně zváni, přijďte poobejt!

Plánujeme se potkávat **každé první úterý v měsíci od 17:00 hodin**. Předpokládané rozcházení může začít kolem 19:00, ale to už je na nás.

Jitka Kučerová

Výstava na stromech – – pěstování kakaa

Výstava na stromech je celorepublikový výstavní happening na podporu důstojné práce. Akce se koná každý rok v říjnu během Týdne důstojné práce. Jednotlivé výstavy se tak díky zapojení dobrovolníků každý rok dostanou do stovky parků a náměstí naší republiky, loňská výstava o pěstování květin ve východní Africe visela na 136 místech. Letos se v týdnu od 3. do 10. října 2026 (u nás před Výdechem od 7.10.) koná dvanáctý ročník! Čeká nás výstava o životě pěstitelů kakaa v západoafrické Ghaně.

Na akci spolupracují dvě nevládní neziskové organizace: Fairtrade ČS a Na Zemi. Každý rok se zaměření happeningu mění s novým tématem výstavy. V roce 2015 byla hlavním tématem káva, následovaly koželužny a výroba

obuvi, pěstování banánů, výroba bot v Indii, pěstování kakaa, práce v době automatizace, pěstování bavlny, pěstování kávy, vliv klimatické krize na práci, systém Fairtrade a loni pěstování květin ve východní Africe.

Letos akci koordinuje Fairtrade ČS a výstava nás zavede do Ghany. Lidé tam vypěstují až 800 000 tun kakaoových bobů ročně. Více zvládnou jen v sousedním Pobřeží slonoviny. Dohromady tyto dvě západoafrické země vyprodukují 60 % celosvětové produkce kakaa. Pro Ghanu je kakao zásadní komoditou, jeho export představuje hned po zlatu a ropě třetí nejvýznamnější zdroj devizových příjmů země. Ale ne

všichni pěstitelé z toho mohou těžit. Dlouhodobě žijí v chudobě, navíc čelí dopadům klimatické změny, mizí jim původní lesy a dochází pitná voda. Prozkoumejte s námi okolnosti ghanského kakaa a jaké změny do života pěstitelů přináší systém Fairtrade.

Výstava popisuje podmínky pěstování kakaa v západní Africe. Ve výstavě najdete panely, které se zaměřují na témata jako státní regulace, fungování

trhu, nižší produkce kvůli klimatické změně, nízké příjmy pěstitelů, ale i riziko ztráty pitné vody nebo katastrofální dopady těžby zlata na ghanskou společnost. Výstava zároveň přibližuje fungování systému Fairtrade a přínosy pro zapojené pěstitele, ať už díky garantované minimální výkupní ceně nebo bonusovému fairtradovému příplatku.

Více na: www.fairtrade.cz

Co má Bůh společného s dělohou?

Co tím sakra myslíte?! – první díl populární teologie pro všechny

Ženské lůno má v biblických textech zvláštní roli. Nejen kvůli tomu, že je spjata s příběhy několika výrazných ženských postav, které nejprve nemohou mít děti a jejichž lůno se zázračně otevře až v pozdější fázi jejich života (Sára, Lea, Ráchel, Chana, Alžběta...). S tímto slovem je totiž často spojován sám Bůh. Jak to?

V hebrejštině (jazyk, kterým je psán Starý zákon) se děloha řekne „rechem“. S tímto kořenem pak souvisí slovo „rachamim“, které překládáme jako „soucit“ či „milosrdenství“, nebo sloveso r-c, které obdobně znamená „smilovat se, milovat, prokázat soucit“. A právě tyto tvary se Starém zákoně opakovaně používají, aby nám přiblížily, jaký je Bůh nebo jak se chová.

Slov pro soucit či milosrdenství zná Bible více. Slova od kořene „rechem“ ale pozoruhodně spojují soucit s mateřskou láskou. Se samotným darem života. Matka po měsíce nese své dosud nenarozené dítě ve své děloze a sdílí s ním vše, co má – kyslík, živiny, vlastní tělo. Jeden bez druhého být nemohou – jejich spojení je niterné a nerozlučitelné, a zároveň krásné i bolestivé. Jako muž píšu tato slova s respektem a úctou, protože jejich tajemství nikdy zcela nepochopím.

Vztah matky a jejího děťáka je podle Bible analogický ke vztahu Boha a nás. „Cožpak může zapomenout žena na své pachelátko, **neslitovat se nad synem vlastního života?** I kdyby některé zapomněly, já na tebe nezapomenu.“ Tak čteme v Izajášovi 49,15 (tvar slovesa r-c vyznačen tučně). Bůh se na nás, na plod vlastního života, dívá s hlubokým soucítěním. Chová se k nám s rodičovskou trpělivostí. Jsme spojeni niterným poutem, jehož síla přesahuje naše chápání. A i náš vztah k Bohu může být zároveň krásný i bolestivý.

Takže – ano, Bible si dovoluje mluvit o Bohu pro nás možná nečekaným mateřským obrazem. Boží láska není něco chladného či vy kalkulovaného. Boží láska se děje v Božích samotných útrobach. Tak díky Bohu – a všem dalším matkám – za to!

Jordan Tomeš

„Skrz výlohu“

Zkoušíme novou rubriku. Má to být pohled do Vršovic skrz naši výlohu. Co se tu děje? Konkrétně před Výdechem? Rádi bychom občas udělali i nějaký rozhovor s lidmi, kteří okolo chodí. Dneska jsem třeba po dlouhé době viděl pána, který byl na přednášce Pavla Staroby o kvantové fyzice. Obrovsky sečtělý muž ve vysokém věku, který kvantovce fakt rozuměl. Neměl jsem odvahu o rozhovor požádat. Ale jestli půjde znovu kolem, zkusím to!

Dneska jsem ale jeden pohled skrz výlohu uskutečnil. Byl jsem nechat udělat klíče u našeho souseda přes ulici Roberta Večeři. Robert (potykali jsme si) je skvělý člověk. Jednak vám přidělá běžné klíče, když potřebujete. Ale hlavně je švec. Opraví vám obuv, či jiné kožené věci, a 12. ledna 2027 přijde k nám do Výdechu udělat workshop, při kterém si můžete udělat pásek (dámský i pánský), nebo se dozvědět něco o botách. S Robertem vyšel krásný článek letos v lednu v novinách Prahy 10.

Drze z něj vybírám:

S čím vším za vámi vlastně lidé můžou přijít?

Nabízím veškerý servis, ať už jde o výměnu podrážek, podpatků, šití, stélky, vše, co je potřeba opravit. Potom se věnuju brašnářské práci, tedy opravám batohů a kabelek. Vyrábím i kožené opasky na míru a rád bych se výrobě vlastního zboží věnoval víc. Mám vizi vytvářet například kožené skládané kabelky, jen na to nemám čas a prostor.

Vyprávěl vám někdo nějaký hezký příběh třeba bot nebo batohu?

Jeden pán mi přinesl boty, ve kterých vlezl na nejvyšší vrchol Tater a při sestupu mu upadly úplně celé podrážky. Takže to sešel v botách, které měly jen vrchy, zbytek se oddrolil. Ty boty jsem dal zase dohromady, tak snad v nich pokoří další vrcholy. A jedna paní mi přinesla batoh, kterému je už padesát let. Koupili ho s manželem, když tehdy jeli na první společný výlet, a byla to pro ni cenná vzpomínka. Spousta lidí si se mnou přijde takto popovídat, svěřit se. Ta důvěra mě těší a i to mám na této práci rád.

https://praha10.cz/wp-content/uploads/2026/04/PrahaX_leden_nahled-II.pdf

Bavilo by vás dívat se Vršovice z této perspektivy? Hledáme někoho, kdo by jednou za čas takhle krátký rozhovor s někým v okolí udělal. Kdo má chuť stát se reportérem či reportérkou?

Matěj Opočenský

The Shape of Your Absence

*They asked me once
if I would still want heaven
were You not there.*

*And I imagined
every beloved face returned,
every lost creature in my arms,
tables without hunger,*

*music without an ending,
a sky forever caught
between gold and rose.*

*And I thought—

perhaps.*

*I had mistaken You
for someone heaven could lose
and still remain whole.*

*A single face missing
from an endless crowd.
A voice I had never heard.
A stranger-shaped absence
I believed eternity could survive.*

I did not know.

*Take You from the garden
and the flowers forget
what they were opening for.*

*Take You from the morning
and the sun may rise,
but nothing begins.*

*Take You from music
and every note still sounds,
yet none of them knows
how to reach the soul.*

*Take You from an embrace
and two bodies may still meet,
but neither will remember
the meaning of home.*

*Without You,
laughter would be only noise.*

*Stillness
would never become peace.*

*Hearts would beat
without knowing love.*

*The sky might keep its colors,
but beauty would have left it.*

*Because You were never
one wonder among many.*

*You were the wonder
within them all.*

*The warmth beneath tenderness.
The ache inside beauty.
The mercy carried by the rain.
The unseen hand
teaching light
how to fall softly.*

Now I know—

*heaven without You
would not be heaven
with something missing.*

*It would be absence
dressed in gold.*

*So give me one brief life
where I can find You
in the eyes of an animal,
in the hush before sunrise,
in love arriving
with trembling hands.*

*Give me one rain-soaked moment
in which You are near,*

*and I will choose it
over an eternity
that has everything—*

*except the reason
anything is beautiful.*

Aneta Haushalterová

Co se dělo ve Výdechu a sboru?

Na začátku září bylo za kazatelnu plnou testosteronu, který se pokoušel porozumět rovnoprávnosti mezi muži a ženami... Nepoprali jsme se.

Hráli jsme a zpívali nové písně. Například Saul Dinosaur!

Setkání dračího doupěte zažilo svůj peak (vrchol) hned na začátku.

Výdech jsme ponořili do Biblické duchovní imaginace. Vyfocen jen potenciál. Lidi ale nakonec přišli. Někteří i o týden později!

Byly také časy, kdy rodiče odhodili své děti do Výdechu a spočinuli venku v klidném oparu místní ještě zeleně...

Biblické texty a dnešek

Pro život sboru i každého z nás má biblický text nezastupitelný význam. Znovu jsem si to uvědomil při zářijové Matějově a Jordanově biblické imaginaci ve Výdechu. Působivé a milé setkání mi ale zároveň připomnělo debaty v mimocírkevním prostředí na téma (ne)aktualnosti Bible. Až příliš často slyším: „Proč číst Bibli, když doba, ve které vznikala, bylo naprosto jiná než dnes, lidé byli jiní a žili jinými starostmi?“ A když už se tu a tam s někým shodnu, že neškodí Bibli číst, slyším: „No jo, ale jak?“ Obě otázky nejsou zbytečné, úzce spolu souvisejí a odpověď na ně není vůbec banální. Dovolím si proto jen krátkou úvahu.

Již při povrchním pohledu najdeme zajiště spoustu rozdílů mezi naším životem a životem lidí biblické éry. V průměru byli mnohem chudší, nežili obklopeni informacemi, vědeckými a technickými vymoženostmi, neměli zajištěnou potravu, teplo, ošacení, zdravotní péči, dopravu apod. Žili drsný život plný nejistot, smrt byla běžnou součástí jejich dnů. Proto se také na svět dívali jinak než my a v textech – zprvu jen ústně předávaných – hledali něco jiného než my, kteří (pokud vůbec ještě něco čteme) v nich hledáme buď informace, poučení, vysvětlení nějakého pro nás naléhavého jevu, nebo pobavení, rozptýlení, uklidnění, krásu. Lidem biblické éry záleželo na něčem jiném. Jejich otázky zněly: Jak mám rozumět světu jako celku? Má to, co se kolem mne a se mnou děje, nějaký smysl? Které jednání mi přinese spásu a které záhubu? Co obnáší dobrý život a co život špatný?

Biblické texty nevysvětlovaly svět vědeckými fakty; nabízely ale základní orientaci v něm, protože vše, co se děje, chápaly jako stopu Božího působení od stvoření do dnešních dnů. Dosvědčovaly zkušenost předků, že svět není chaotický, byť se tak jeví; má svůj řád, ve kterém vše někam patří. Podle názoru Jana Sokola nejdůležitějším biblickým sdělením je, že samém počátku, když vyšel z Boží ruky, byl svět dobrý a člověk „obrazem Božím“.

I člověk patří do světa. Ničemu, co je ve světě, se však nemá klanět; „šest dní“ se má o něj starat, pečlivě vážit, co dělá dobře a co špatně, a „sedmý den“ odpocívat, rozhlédnout se kolem sebe a být vděčný Bohu za to, že může žít ve světě, který kdysi vyšel z jeho ruky dobrý a krásný, a takový by měl být – pokud možno – i zítra.

Jak je tomu s naší současností? Šokování světovým chaosem začínáme chápat, že klid a bohatství, jimž jsme přivykli během více než osmdesáti let, nebyly samozřejmostí, nýbrž výjimkou vzniklou souhrou unikátních okolností, a navíc, že týkaly pouze části světa, zatímco jeho většina hladověla, trpěla nemocemi a válčila. Současné světové dění podlomilo náš civilizační optimismus, život zdrsnel, zaskočily nás krize, migrační vlny, klimatická změna, (staro) nové nemoci, na dohled od našich hranic probíhá dokonce už i regulérní válka. Demokratické systémy vlády vrávorají pod údery zvenčí i zevnitř, zprava i zleva. A náhle se ukazuje, že (post)moderní svět je vlastně analogický světu biblickému.

Jak je to možné? Inu, v tom podstatném je totiž pořád stejný a lidé také. To, že jsme dnes zavalováni (dez)informacemi a o naši přízeň usilují tisíce (quasi)autorit, neznamená, že světu rozumíme lépe, než

staří Hebrejci, že v něm cítíme jako doma a že umíme rozlišit dobré od zlého. Zdá se, že začínáme ze zoufalství upadat do pasti dvou extrémů: na jedné straně skepse, apatie a hodnotového relativismu, na straně druhé arogance, aktivismu a hodnotového dogmatismu až fanatismu. Obojí je cesta

„do pekel“. Nepotřebujeme obnovit důvěru v to, že svět je v zásadě dobrý, že péče o něj má pořád smysl a že Bůh, věrný svojí smlouvě, je stále přítomen, i když to občas vypadá, že „schoval“?

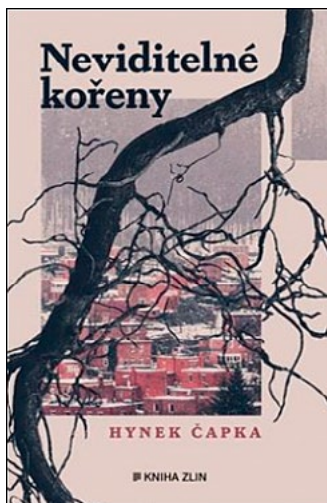
Petr Nesvadba

Knižní mls: Hynek Čapka: Neviditelné kořeny

Rubrika vzešlá ze sborové dovolené. Čtete rádi? A chcete dát tip druhým? Nechte se nadchnout čtenářským tipem někoho jiného. Pole volné. Všechny (skoro) žánry bereme. Otestujte nás!

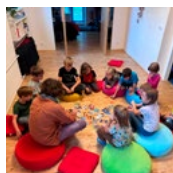
„Listopad 1989. Vysokoškolák Pavel prožívá události revolučních dní, které poznamená rodinná tragédie: jeho otec, příslušník StB, spáchá sebevraždu. Pavel se navíc dozvídá, že je adoptovaný, a tak začíná pátrat po svých kořenech. Nedlouho po druhé světové válce se snaží Tomáš a Anežka, zaměstnanci firmy Baťa, uprchnout přes střežené hranice ze své vlasti. Co mají desítky let vzdálené osudy společného a jak je ovlivní bouřící dějiny?“ Dovoluji si Vám velmi doporučit tuto knihu k přečtení, kapesníky mějte po ruce.

Vydalo v roce 2023 nakladatelství Kniha Zlín.
Magdalena Jelínková

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulsá 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
<http://vrsovice.evangelnet.cz>; [cce.vrsovice](https://www.facebook.com/cce.vrsovice); ČCE Praha 10 - Vršovice
Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: T. Vokatý; Korektury: Z. Beyer; Redakční rada: Z. Beyer, M. Opočenský, J. Tomeš
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 35 Kč

Program říjen 2026

Liturgické mezidobí			
6.10.2026	17.00	Zašívárna - „přijďte prostě pobejt“	klub Výdech
6.-13.10.2026		Fair trade výstava na stromech - téma Kakao v Ghaně	Před Výdechem
9.-11.10.2026	cca od 17.00	víkendovka s konfirmandy (návrat na nedělní bohoslužby)	Úštěk
10.10.2026	17.00	vaření dýňové polévky na nedělní oběd	klub Výdech
11.10.2026	9.30	bohoslužby díkčinění - s volbou staršovstva	Matěj Opočenský
11.10.2026	12.30	společný piknik jako díkčinění - přineste saláty všeho druhu a také jablka, které budeme moštovat	klub Výdech
13.10.2026	17.00	Druhý dech: Povídání o kakau, slupkách a čisté energii pro celou Afriku s Faithful Finney Adubofour - navazuje na FT výstavu na stromech	klub Výdech
14.10.2026	19.30	schůze nového staršovstva?	klub Výdech
16.10.2026	17.00	setkání starší mládeže	klub Výdech
17.10.2026	9.00	Nová generace, nové otázky a nové příležitosti (Celocírkvní misijní konference 2026)	Evangelický sbor v Praze-Kobylisích
program:	https://prukopnictvi.e-cirkev.cz/akce/nova-generace-druhy-rocnik-misijni-konference/		
18.10.2026	9.30	bohoslužby se křtem	Matěj Opočenský
20.10.2026	19.00	biblická imaginace - „jeden verš, mnoho příběhů“	klub Výdech
21.10.2026	14.00	setkání seniorů - Alena Štěpánová o církevních řádech	klub Výdech
22.10.2026	19.00	Výroční koncert skupiny Divohlasů - 10 let na scéně!	Tulská (modlitebna)
24.10.2026	9.00	2. mimořádné zasedání 36. synodu ČCE - volba synodní rady	ETF UK
25.10.2026	9.30	bohoslužby s večeří Páně	Jordan Tomeš
25.10.2026	14.00	Seniorátní den - Stánek míru: Téma: Milujte své nepřátele – 50 let od úmrtí Přemysla Pittra	Praha 5 - Smíchov
program:	https://prazsky-seniorat.evangelnet.cz/akce/senioratni-den-stanek-miru-smichov-25-10-2026/		
1.11.2026	9.30	bohoslužby	Matěj Opočenský
6. - 8.11.2026		víkendovka pro děti školního věku	Úštěk?
8.11.2026	14.00	instalace Aničky Pokorné ve strašnickém sboru	FSČCE Praha 10 - Strašnice

PRAVIDELNÝ TÝDENNÍ PROGRAM

klub Výdech Murmanská 15, Praha 10

Úterý	9.30	setkání nejmenších dětí	(skoro) každé úterý
Úterý	17.00 a později	Druhý dech - Úterky s hosty, Zašívárna, Biblická imaginace	3x měsíčně
Středa	7.00	duchovní snídaně (každou středu)	každá středa
Středa	14.00	setkání seniorů (1x měsíčně před staršovstvem)	1x měsíčně
Středa	15.15	biblická hodina pro dospělé (také přes Jitsi a pravidelně)	ostatní středy
Středa	17.00	setkání dětí předškolního a školního věku	každou středu
Středa	19.30	schůze staršovstva (také přes Jitsi a jednou měsíčně)	1x měsíčně
Pátek	10.00	bohoslužby „na záměcku“ (jednou měsíčně)	1x měsíčně
Pátek	15.00	konfirmandi	každý pátek
Pátek	18.00	mladší mládež	každý pátek
Pátek	17.00	setkání starší mládeže (nepravidelně)	1x měsíčně

Jak se připojit na sborový program, který probíhá také přes videokonferenci?
Máte-li zájem o účast na akcích online, napište na vrsovice@evangelnet.cz.

klub Výdech

Ř Í J E N

MURMANSKÁ 15:

3-10
SO-SO

VÝSTAVA NA STROMECH

Život pěstitelů kakaa v
západoafrické Ghaně

9:30

6
ÚT

ZAŠÍVÁRNA

Komunitní čas pro cokoliv!
Pojďte se spolu nudit, zašít
ponožky, třídit účty nebo hrát
deskovky. Každé první úterý v
podvečer.

17:00

-
19:00

11
NE

MALÝ OBĚDOVÝ HAPPENING

Láska i vztahy procházejí
žaludkem. Bude i komunitní
moštování!

12:30

20
ÚT

BIBLICKÁ IMAGINACE

Jedna věta, spoustu fantazie.

19:00

Tulská 14/1 (vchod z vnitrobloku):

22
ČT

10 LET DIVOHLASŮ

koncert pražského
vokálního souboru

19:00

www.vydech.evangelnet.cz

10 let DIVOHLASŮ

Jubilejní koncert vokálního souboru

22. 10. 2026

19:00

Tulská 14/1a, modlitebna CČE